

9. JANUAR 2013

DOM OM FORSIKRINGSMÆGLERANSVAR

Retten fandt, at forsikringsmægler ikke havde ydet utilstrækkelig eller fejlagtig rådgivning ved ændring af eksisterende pensionsordning i forbindelse med etablering af ny pensionsordning som følge af ansættelse, selv om det ikke var udtrykkeligt nævnt for forsikringstageren, at et bestemt valg indebar, at han ikke længere var berettiget til præmiefrigørelse.

På et tidspunkt, hvor A drev egen virksomhed, tegnede han en pensionsordning hos P med bl.a. dækning af arbejdsevne, pensionsopsparing og præmiefrigørelse. Den årlige præmie var da ca. 116.000 kr. Efterfølgende solgte A sin virksomhed, da han blev sygemeldt. Senere blev han rask og fik ansættelse i et nyt firma, der oprettede en pensionsordning for medarbejderne i et andet pensionsforsikringselskab. Arbejdsgiveren anvendte forsikringsmægleren M, som medarbejderne kunne henvende sig til. Efter en kort telefonisk henvendelse fra A indhentede M et tilbud på omtegning af den oprindelige pensionsordning hos P, der sikrede en vis dækning af erhvervsevnetab,

mens resten af ordningen "er ændret til præmiefri forsikring (fripolice)". A indhentede selv et andet tilbud fra P, der dækkede efter samme principper, men med en højere dækning ved tab af erhvervsevne. Præmien for den ændrede pensionsordning var ca. 3.600 kr. årligt.

A blev efterfølgende erhvervsudygtig som følge af ny sygdom, og han konstaterede i den forbindelse, at pensionsordningen hos P efter den skete ændring ikke længere omfattede præmiefrigørelse.

A anlagde retssag mod P med påstand om erstatning på 2,5 mio. kr. P blev imidlertid frifundet under denne retssag, hvorefter A anlagde ny retssag, denne gang mod M. Også under denne retssag krævede A en erstatning på 2,5 mio. kr. til dækning af det tab, A angiveligt havde lidt ved at miste den ret til præmiefrigørelse, som havde været en del af den oprindelige pensionsordning hos P.

A gjorde bl.a. gældende, at M bl.a. som følge af risikoen for ny sygdom burde have sikret, at A

bevarede retten til præmiefritagelse hos P; eller i hvert fald burde have rådgivet ham om den konsekvens af den anbefalede ændring, der bestod i, at forsikringen overgik til fripolice uden mulighed for præmiefritagelse ved erhvervsudygtighed. A havde angiveligt forstået begrebet "præmiefri forsikring (fripolice)" som præmiefritagelse.

A gjorde endvidere gældende, at han ikke havde ønsket at forringe sine vilkår ved ændring af pensionsaftalen, og at hans privatøkonomi ville have tilladt, at han fortsat betalte en så høj præmie, som en fortsættelse af pensionsordningen inkl. præmiefritagelse ville have kostet.

M bestred, at der var givet forkert eller mangelfuld rådgivning og bemærkede i den forbindelse bl.a., at der kun havde været tale om et par ganske korte telefonsamtaler med A, hvorefter A selv havde forhandlet den endelige ændring af pensionsordningen med P.

M anførte endvidere bl.a., at rådgivningen tilsikrede, at A i tilfælde af erhvervsudygtighed ville opnå en indkomst svarende til den, han aktuelt havde på tidspunktet for ændringen af pensionsordningen. Den af M foreslåede ændring af pensionsordningen ville, i kombination med den nye pensionsordning via arbejdsgiveren samt sociale ydelser, i givet fald sikre et sådant indkomstniveau. Såfremt den eksisterende pensionsordning skulle have været videreført, ville det have indebåret en årlig præmiebetaling på ca. 145.000 kr., hvilket forekom helt urealistisk med A's dagældende løn på ca. 300.000 kr. M var hverken bekendt med, at A ønskede en fortsættelse af den eksisterende, kostbare pensionsordning, eller at A - angiveligt - havde en sådan privatøkonomi, at han kunne og ville betale en så høj årlig præmie.

A hævdede, at han havde anmodet M om at etablere ordningen således, at præmien blev betalt af det beløb, der var opsparet på pensionsordningen. M bestred, at A havde nævnt noget om dette. En sådan ordning ville efter dagældende regler kun kunne have været etableret for ét år, og i øvrigt

ville opsparingen have været opbrugt efter 1 - 2 år.

Parterne havde en række øvrige anbringender, der nærmere fremgår af dommen.

Retten lagde bl.a. til grund, at der havde været tale om en kort telefonsamtale mellem A og M, at A ikke havde oplyst M noget om aktuelle helbredsproblemer, samt at A heller ikke havde fortalt M om sine muligheder for fortsat at betale præmie på mere end 100.000 kr. årligt, selv om hans årsløn nu var i niveau ca. 300.000 kr. Retten bemærkede endvidere, at det var ubestridt, at A aldrig havde anmodet om et personligt møde hos M. På et tidspunkt meddelte A, at han selv ville kontakte P med henblik på accept af tilbud. I den forbindelse indhentede A selv et alternativt tilbud fra P med fortsat betaling af præmie på opsparingsdelen af pensionsordningen, hvilket gav en årlig præmie på ca. 146.000 kr., hvoraf ca. 137.000 kr. gik til opsparingsdelen. Prognosen for opsparingen ved en alder på 67 år var ca. 5,5 mio. kr. I det tilbud som M indhentede var præmien ca. 3.600 kr. årligt og prognosen for pensionsopsparingen ved 67. år var ca. 429.000 kr. Retten lagde efter A's forklaring til grund, at han havde sammenlignet tallene i de to tilbud.

Under disse omstændigheder fandt retten ikke grundlag for at fastslå, at M's rådgivning havde været fejlagtig eller utilstrækkelig med den følge, at M havde pådraget sig et erstatningsansvar. Det fandtes heller ikke bevist, at A - hvis han havde efterspurgt og fået en mere udførlig rådgivning - ville have disponeret på en sådan måde, at præmien og dermed tillige præmiefritagelse ved evt. erhvervsevnetab var blevet bibeholdt i pensionsordningen.

Herefter blev forsikringsmægleren frifundet for A's erstatningskrav.

A var under retssagen repræsenteret af advokat Leo Jantzen, mens M var repræsenteret af advokat Michael S. Wiisbye.

Dommen, der er afsagt af Københavns Byret den 6. december 2012, vedhæftes.

Kommentar: Dommen illustrerer, hvorledes man ved vurderingen af ansvarsgrundlaget i en sådan sag om rådgiveransvar skal tage højde for alle sagens konkrete omstændigheder; i denne sag bl.a.:

- Forsikringstageren havde kun kortvarigt rådført sig med forsikringsmægleren, og det beroede primært på forsikringstagerens egne forhold, at han ikke havde søgt mere uddybende rådgivning.
- Efter en kortfattet rådgivning fra forsikringsmægleren aftalte forsikringstageren selv de endelige detaljer om ændringen af pensionsordningen med forsikringsselskabet.
- Forsikringstageren måtte ud fra de foreliggende oplysninger om bl.a. årlig præmie og samlet pensionsopsparing kunne indse, at den tidligere pensionsordning nu kun blev videreført i ganske begrænset omfang.

Endvidere viser sidste afsnit i dommen præmisser, hvorledes også den erstatningsretlige forudsætning om årsagsforbindelse er væsentlig: Sagsøger havde ikke bevist, at han ville have disponeret på en sådan måde, at de omhandlede vilkår fra den oprindelige pensionsordning fortsatte, selv om han havde fået en mere udførlig rådgivning fra forsikringsmægleren.

Jeg står naturligvis meget gerne til rådighed, såfremt der måtte være spørgsmål til denne dom.

MICHAEL S. WIISBYE
ADVOKAT (H)
MSW@NNLAW.DK

NIELSEN NØRAGER

Tilmeld/frameld dig nyhedsbrevet her:

For at scanne skal du have en app på din tablet eller smartphone.

DETTE NYHEDSBREV KAN IKKE ERSTATTE JURIDISK RÅDGIVNING. NIELSEN NØRAGER ADVOKATPARTNERSELSKAB OG DE OVENNÆVNTE JURISTER PÅTAGER SIG INTET ANSVAR FOR TAB SOM DIREKTE ELLER INDIREKTE FØLGE AF BRUG AF NYHEDSBREVET, HERUNDER FOR TAB SOM FØLGE AF UTILSTRÆKKELIGE ELLER FEJLAGTIGE INFORMATIONER, VURDERINGER ELLER ANDRE FORHOLD I FORBINDELSE MED NYHEDSBREVET. NIELSEN NØRAGER ADVOKATPARTNERSELSKAB YDER RÅDGIVNING I FORBINDELSE MED KONKRETE SPØRGSMÅL I OVERENSSTEMMELSE MED DE ADVOKATETISKE REGLER.